บทที่ 4
ผลการศึกษา

การศึกษาแนวทางการบริหารสินเชื่อเพื่อลดความเสี่ยง สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

4.1 การดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2550

4.2 การบริหารความเสี่ยง สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ภาค 7

4.1 การดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ระหว่างปี พ.ศ.2546-2550

ปัจจุบันธนาคารออมสินได้เข้าไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลทั้งในและต่างประเทศ ร้อยละ 30 และอีกร้อยละ 70 เป็นเงินลงทุนด้านสินเชื่อ จะเห็นได้ว่าสินเชื่อจึงเป็นตัวจักรสำคัญที่เป็นแหล่งที่มาของรายได้ธนาคาร ในขณะเดียวกันก็เป็นสินทรัพย์ที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อฐานะการเงินของธนาคารได้ หากเงินให้สินเชื่อนั้นเกิดการด้อยคุณภาพ สินเชื่อด้อยคุณภาพหรือที่เรียกว่า สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เป็นหนี้ที่ธนาคารต้องกันเงินสำรองเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและตัดความเสียหายอันเกิดจากหนี้สูญเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร ฐานะสภาพคล่อง และความมั่นคงของเงินกองทุนของธนาคารอีกด้วย และสินเชื่อที่ถือว่ามีความสำคัญสูงประเภทหนึ่ง ได้แก่ สินเชื่อเคหะ เนื่องจากที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพ ลักษณะโดยทั่วไปของสินเชื่อประเภทนี้เป็นสินเชื่อที่มีการให้วงเงินกู้สูง มีการให้ระยะเวลาการผ่อนชำระระยะยาวกว่าสินเชื่อประเภทอื่น จึงนับว่าเป็นสินเชื่อประเภทหนึ่งที่มีความเสี่ยงสูงในการก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ สินเชื่อเคหะ ได้มีการเปิดเผยไว้ในงบการเงินประจำปี ในหมวดของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเงินให้สินเชื่อก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญในงบดุลระหว่างปี พ.ศ. 2546-2550

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ \ ปี		2546		2547		2548		2549		2550		รวม	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เงินเบิกเกินบัญชี	จำนวนเงิน	4,336.34	1.51	18,540.75	5.33	5,295.49	1.40	5,386.36	1.24	5,607.90	1.19	39,166.84	1.93
	ร้อยละ	11.07		47.34		13.52		13.75		14.32		100.00	
เงินให้กู้ยืม	จำนวนเงิน	281,699.63	97.93	327,775.94	94.18	372,167.50	98.11	411,559.92	94.70	433,030.80	91.78	1,826,233.79	95.33
	ร้อยละ	15.43		17.95		20.38		22.53		23.71		100.00	
ตั๋วเงิน	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	15,000.00	3.45	31,000.00	6.57	46,000.00	2.10
	ร้อยละ	-		-		-		32.61		67.39		100.00	
ดอกเบี้ยค้างรับ	จำนวนเงิน	1,617.06	0.56	1,706.21	0.49	1,871.53	0.49	2,645.08	0.61	2,181.39	0.46	10,021.27	0.64
	ร้อยละ	16.13		17.03		18.68		26.39		21.77		100.00	
รวม	จำนวนเงิน	287,653.03	100.00	348,022.90	100.00	379,334.52	100.00	434,591.36	100.00	471,820.09	100.00	1,921,421.90	100.00
	ร้อยละ	14.97		18.11		19.74		22.62		24.56		100.00	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในระหว่างปี พ.ศ.2546-2550 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,921,421.90 ล้านบาท โดยพบว่า สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืมมีระดับสูงสุด เป็นเงิน 1,826,233.79 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 95.33 จัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ปี พ.ศ.2548 คิดเป็นร้อยละ 98.11 ปี พ.ศ.2546 ร้อยละ 97.93 ปี พ.ศ.2549 ร้อยละ 94.70 ปี พ.ศ.2547 ร้อยละ 94.18 และปี พ.ศ.2550 ลดลงเป็นร้อยละ 91.78

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนเงินในการให้สินเชื่อแยกตามประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสินระหว่างปี พ.ศ. 2546-2550

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทสินเชื่อ \ ปี		2546		2547		2548		2549		2550		รวม	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	87,725.49	30.67	104,293.00	30.11	111,414.92	29.52	116,940.44	27.07	115,780.99	24.65	536,154.84	28.37
	ร้อยละ	16.36		19.45		20.78		21.81		21.60		100.00	
บุคคล	จำนวนเงิน	49,569.00	17.33	59,313.39	17.13	76,351.10	20.23	83,568.93	19.35	87,713.47	18.68	356,515.89	18.49
	ร้อยละ	13.90		16.64		21.42		23.44		24.60		100.00	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	9,541.10	3.34	9,126.10	2.63	18,051.01	4.78	24,859.03	5.76	24,321.51	5.18	85,898.75	4.35
	ร้อยละ	11.11		10.63		21.01		28.94		28.31		100.00	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	17,077.94	5.97	22,084.68	6.38	23,606.81	6.25	27,102.16	6.27	30,126.04	6.41	119,997.63	6.24
	ร้อยละ	14.23		18.40		19.67		22.59		25.11		100.00	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	89,879.76	31.42	95,296.88	27.52	106,527.11	28.22	130,753.21	30.27	160,464.48	34.17	582,921.44	30.61
	ร้อยละ	15.42		16.35		18.27		22.43		27.53		100.00	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	32,242.68	11.27	56,202.64	16.23	41,512.04	11.00	48,722.51	11.28	51,232.21	10.91	229,912.08	11.94
	ร้อยละ	14.02		24.45		18.06		21.19		22.28		100.00	
รวม	จำนวนเงิน	286,035.97	100.00	346,316.69	100.00	377,462.99	100.00	431,946.28	100.00	469,638.70	100.00	1,911,400.63	100.00
	ร้อยละ	14.96		18.12		19.75		22.60		24.57		100.00	

เมื่อแยกการให้สินเชื่อตามประเภทการให้กู้ยืม พบว่า มีน้ำหนักการปล่อยสินเชื่อประเภทสินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน มาเป็นอันดับหนึ่ง โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 30.61 รองลงมา คือ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 28.37 ตลอดระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546-2550 สำหรับสินเชื่อประเภทอื่น ได้แก่ สินเชื่อบุคคล สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีการกระจายตัวอยู่ในระดับต่ำ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ร้อยละ 18.49 11.94 6.24 และ 4.35

ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2546 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 15.42 ปี พ.ศ.2547 ขยายตัวร้อยละ 16.35 ปี พ.ศ.2548 ขยายตัวร้อยละ 18.27 ปี พ.ศ.2549 ขยายตัวร้อยละ 22.43 และในปี พ.ศ.2550 ขยายตัวสูงสุดถึงร้อยละ 27.53

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน คือ เมื่อปี พ.ศ.2546 อัตราการขยายตัวร้อยละ 16.36 ปี พ.ศ.2547 ขยายตัวร้อยละ 19.45 ปี พ.ศ.2548 ขยายตัวร้อยละ 20.78 ปี พ.ศ.2549 ขยายตัวร้อยละ 21.81 และในปี พ.ศ.2550 มีการขยายตัวลดลงร้อยละ 21.60

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การจัดชั้นหนี้จำแนกตามประเภทของสินเชื่อในระหว่างปี พ.ศ.2546-2550

จากการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ธนาคารมีการจัดชั้นหนี้ของลูกหนี้จากการให้สินเชื่อ โดยทำการประมาณจำนวนหนี้ที่คาดว่าจะเก็บไม่ได้จากลูกหนี้แต่ละประเภทที่ค้างชำระและวิเคราะห์จากประสบการณ์ที่ผ่านมา แล้วนำมาคำนวณตามกลุ่มอายุหนี้ที่ค้างชำระ หนี้ที่ค้างชำระที่ค้างเกินกว่า 2 ปี ขึ้นไปนับจากวันที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ธนาคารจะตั้งเป็นค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเต็มจำนวน ยกเว้นสินเชื่อสู่ภูมิภาค สินเชื่อเพื่อธุรกิจ สินเชื่อประเภทธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ธนาคารจะตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่กำหนด สำหรับในปี พ.ศ.2548 ธนาคารได้มีการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางการบัญชีเรื่องการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของสินเชื่อ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2548 ตั้งแต่งวดสามเดือนสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้ในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แยกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ. 2546

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		เงินให้กู้ยืม		ปกติ		ไม่ปกติ	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	87,725.49	30.67	80,812.38	29.49	6,913.11	57.82
	ร้อยละ	100.00		92.12		7.88	
บุคคล	จำนวนเงิน	49,569.00	17.33	48,268.83	17.61	1,300.17	10.87
	ร้อยละ	100.00		97.38		2.62	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	9,541.10	3.34	8,741.10	3.19	800.00	6.69
	ร้อยละ	100.00		91.62		8.38	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	17,077.94	5.97	14,910.12	5.44	2,167.82	18.13
	ร้อยละ	100.00		87.30		12.70	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	89,879.76	31.42	89,103.38	32.51	776.38	6.49
	ร้อยละ	100.00		99.14		0.86	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	32,242.68	11.27	32,242.68	11.76	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
รวม	จำนวนเงิน	286,035.97	100.00	274,078.49	100.00	11,957.48	100.00
	ร้อยละ	100.00		95.82		4.18	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2546 พบว่า มีการให้สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืม รวมเป็นเงิน 286,035.97 ล้านบาท ซึ่งมีการให้สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 31.42 และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 30.67 นอกนั้นเป็นการปล่อยสินเชื่อในระดับต่ำ ได้แก่ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 17.33 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.27 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 5.97 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 3.34

มีบัญชีลูกหนี้ที่ไม่เป็นปกติ จำนวน 11,957.48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.18 ของบัญชีลูกหนี้เงินให้กู้ยืมรวม แยกเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงถึงร้อยละ 57.82 รองลงมา คือ สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 18.13 สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 10.87 สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 6.69 และสินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชนมีอัตราไม่ปกติเพียงร้อยละ 6.49 โดยสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นปกติทั้งหมด นับว่าไม่มีความเสี่ยง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์การจัดชั้นหนี้ของหนี้ไม่ปกติจำแนกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ.2546

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ \ ปี		ไม่ปกติ		กล่าวถึงเป็นพิเศษ		ต่ำกว่ามาตรฐาน		สงสัย		สงสัยจะสูญ < 2 ปี		สงสัยจะสูญ > 2 ปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	6,913.11	57.82	1,480.44	48.25	801.84	54.36	761.39	53.60	807.38	58.17	3,062.06	66.48
	ร้อยละ	100.00		21.42		11.60		11.01		11.68		44.29	
บุคคล	จำนวนเงิน	1,300.17	10.87	428.41	13.96	245.93	16.67	226.60	15.95	182.06	13.12	217.17	4.72
	ร้อยละ	100.00		32.95		18.92		17.43		14.00		16.70	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	800.00	6.69	-	-	-	-	-	-	-	-	800.00	17.37
	ร้อยละ	100.00		-		-		-		-		100.00	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	2,167.82	18.13	858.81	27.99	250.72	17.00	279.00	19.64	272.76	19.65	506.53	11.00
	ร้อยละ	100.00		39.61		11.57		12.87		12.58		23.37	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	776.38	6.49	300.55	9.80	176.49	11.97	153.60	10.81	125.74	9.06	20.00	0.43
	ร้อยละ	100.00		38.71		22.73		19.78		16.20		2.58	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
รวม	จำนวนเงิน	11,957.48	100.00	3,068.21	100.00	1,474.98	100.00	1,420.59	100.00	1,387.94	100.00	4,605.76	100.00
	ร้อยละ	100.00		25.66		12.33		11.88		11.61		38.52	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2546 จากการจัดชั้นหนี้ พบว่า ระดับการจัดชั้นหนี้สงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มีระดับสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 38.52 รองลงมา คือ หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 25.66 และหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 12.33 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 11.88 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 11.61 ตามลำดับ

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีหนี้ไม่ปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.82 โดยเมื่อเรียงตามการจัดชั้นหนี้ พบว่า มีหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 66.48 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 58.17 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 54.36 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 53.60 และหนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ร้อยละ 48.25

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ไม่ปกติคิดเป็นร้อยละ 6.69 ซึ่งทั้งหมดจัดเป็นหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นหนี้ปกติทั้งหมดไม่มีหนี้ไม่ปกติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้ในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แยกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ. 2547

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		เงินให้กู้ยืม		ปกติ		ไม่ปกติ	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	104,293.00	30.11	94,744.47	28.62	9,548.53	62.50
	ร้อยละ	100.00		90.85		9.15	
บุคคล	จำนวนเงิน	59,313.39	17.13	56,694.69	17.13	2,618.70	17.14
	ร้อยละ	100.00		95.59		4.41	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	9,126.10	2.63	9,126.10	2.76	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	22,084.68	6.38	19,974.44	6.03	2,110.24	13.81
	ร้อยละ	100.00		90.45		9.55	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	95,296.88	27.52	94,295.93	28.48	1,000.95	6.55
	ร้อยละ	100.00		98.95		1.05	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	56,202.64	16.23	56,202.64	16.98	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
รวม	จำนวนเงิน	346,316.69	100.00	331,038.27	100.00	15,278.42	100.00
	ร้อยละ	100.00		95.59		4.41	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2547 พบว่า มีการให้สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืม รวมเป็นเงิน 346,316.69 ล้านบาท ซึ่งมีการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 30.11 และสินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน ร้อยละ 27.52 นอกนั้นเป็นการปล่อยสินเชื่อในระดับต่ำ ได้แก่ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 17.13 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 16.23 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 6.38 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 2.63

มีบัญชีลูกหนี้ที่ไม่เป็นปกติ จำนวน 15,278.42 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.41 ของบัญชีลูกหนี้เงินให้กู้ยืมรวม แยกเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงถึงร้อยละ 62.50 รองลงมา เป็นสินเชื่อบุคคล ร้อยละ 17.14 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 13.81 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชนมีเพียงร้อยละ 6.55 โดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นปกติทั้งหมด นับว่าไม่มีความเสี่ยง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์การจัดชั้นหนี้ของหนี้ไม่ปกติจำแนกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ.2547

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		ไม่ปกติ		กล่าวถึงเป็นพิเศษ		ต่ำกว่ามาตรฐาน		สงสัย		สงสัยจะสูญ < 2 ปี		สงสัยจะสูญ > 2 ปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	9,548.53	62.50	3,447.46	58.03	1,031.95	54.54	930.19	56.48	858.97	58.04	3,279.96	75.95
	ร้อยละ	100.00		36.10		10.81		9.74		9.00		34.35	
บุคคล	จำนวนเงิน	2,618.70	17.14	1,464.90	24.66	356.26	18.83	275.45	16.72	221.21	14.95	300.88	6.97
	ร้อยละ	100.00		55.94		13.60		10.52		8.45		11.49	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	2,110.24	13.81	634.02	10.67	343.20	18.14	256.62	15.58	241.53	16.32	634.87	14.70
	ร้อยละ	100.00		30.04		16.26		12.16		11.45		30.09	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	1,000.95	6.55	394.57	6.64	160.68	8.49	184.76	11.22	158.23	10.69	102.71	2.38
	ร้อยละ	100.00		39.42		16.05		18.46		15.81		10.26	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
รวม	จำนวนเงิน	15,278.42	100.00	5,940.95	100.00	1,892.09	100.00	1,647.02	100.00	1,479.94	100.00	4,318.42	100.00
	ร้อยละ	100.00		38.89		12.38		10.78		9.69		28.26	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2547 จากการจัดชั้นหนี้ พบว่า ระดับการจัดชั้นหนี้กล่าวถึงเป็นพิเศษ มีระดับสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ หนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 28.26 และหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 12.38 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 10.78 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 9.69 ตามลำดับ

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีหนี้ไม่ปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 โดยเมื่อเรียงตามการจัดชั้นหนี้ พบว่า มีหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 75.95 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 58.04 หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ร้อยละ 58.03 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 56.48 และหนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 54.54

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นหนี้ปกติทั้งหมดไม่มีหนี้ไม่ปกติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้ในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แยกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ. 2548

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		เงินให้กู้ยืม		ปกติ		ไม่ปกติ	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	111,414.92	29.52	100,828.99	28.14	10,585.93	55.42
	ร้อยละ	100.00		90.50		9.50	
บุคคล	จำนวนเงิน	76,351.10	20.23	73,482.63	20.51	2,868.47	15.02
	ร้อยละ	100.00		96.24		3.76	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	18,051.01	4.78	17,283.40	4.82	767.61	4.02
	ร้อยละ	100.00		95.75		4.25	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	23,606.81	6.25	20,852.95	5.82	2,753.86	14.42
	ร้อยละ	100.00		88.33		11.67	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	106,527.11	28.22	104,403.26	29.13	2,123.85	11.12
	ร้อยละ	100.00		98.00		2.00	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	41,512.04	11.00	41,512.04	11.58	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
รวม	จำนวนเงิน	377,462.99	100.00	358,363.27	100.00	19,099.72	100.00
	ร้อยละ	100.00		94.94		5.06	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2548 พบว่า มีการให้สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืม รวมเป็นเงิน 377,462.99 ล้านบาท ซึ่งมีการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 29.52 และสินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน ร้อยละ 28.22 นอกนั้นเป็นการปล่อยสินเชื่อในระดับต่ำ ได้แก่ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 20.23 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 6.25 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 4.78

มีบัญชีลูกหนี้ที่ไม่เป็นปกติ จำนวน 19,099.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.06 ของบัญชีลูกหนี้เงินให้กู้ยืมรวม แยกเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงถึงร้อยละ 55.42 รองลงมา คือ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 15.02 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 14.42 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน ร้อยละ 11.12 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 4.02 โดยสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นปกติทั้งหมด นับว่าไม่มีความเสี่ยง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์การจัดชั้นหนี้ของหนี้ไม่ปกติจำแนกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ.2548

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		ไม่ปกติ		กล่าวถึงเป็นพิเศษ		ต่ำกว่ามาตรฐาน		สงสัย		สงสัยจะสูญ < 2 ปี		สงสัยจะสูญ > 2 ปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	10,585.93	55.42	2,460.73	51.49	1,489.34	44.87	1,633.52	46.21	1,419.81	56.88	3,582.53	72.06
	ร้อยละ	100.00		23.25		14.07		15.43		13.41		33.84	
บุคคล	จำนวนเงิน	2,868.47	15.02	956.74	20.02	523.94	15.79	507.90	14.37	354.41	14.20	525.48	10.57
	ร้อยละ	100.00		33.35		18.27		17.71		12.35		18.32	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	767.61	4.02	50.00	1.05	522.72	15.75	194.89	5.51	-	-	-	-
	ร้อยละ	100.00		6.51		68.10		25.39		-		-	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	2,753.86	14.42	631.79	13.22	381.92	11.51	721.06	20.40	380.46	15.24	638.63	12.85
	ร้อยละ	100.00		22.94		13.87		26.18		13.82		23.19	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	2,123.85	11.12	679.39	14.22	401.00	12.08	477.32	13.51	341.54	13.68	224.60	4.52
	ร้อยละ	100.00		31.99		18.88		22.47		16.08		10.58	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
รวม	จำนวนเงิน	19,099.72	100.00	4,778.65	100.00	3,318.92	100.00	3,534.69	100.00	2,496.22	100.00	4,971.24	100.00
	ร้อยละ	100.00		25.02		17.38		18.50		13.07		26.03	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2548 จากการจัดชั้นหนี้ พบว่า ระดับการจัดชั้นหนี้สงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มีระดับสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 26.03 รองลงมา คือ หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 25.02 และหนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 18.50 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 17.38 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 13.07 ตามลำดับ

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีหนี้ไม่ปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.42 โดยเมื่อเรียงตามการจัดชั้นหนี้ พบว่า มีหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 72.06 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 56.88 หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ร้อยละ 51.49 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 46.21 และหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 44.87

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ไม่ปกติคิดเป็นร้อยละ 4.02 ซึ่งจัดเป็นหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน หนี้ชั้นสงสัย หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 15.75 , 5.51 และ 1.05 ตามลำดับ และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นหนี้ปกติทั้งหมดไม่มีหนี้ไม่ปกติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้ในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แยกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ. 2549

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		เงินให้กู้ยืม		ปกติ		ไม่ปกติ	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	116,940.44	27.07	105,510.19	25.71	11,430.25	53.04
	ร้อยละ	100.00		90.23		9.77	
บุคคล	จำนวนเงิน	83,568.93	19.35	80,110.54	19.52	3,458.39	16.05
	ร้อยละ	100.00		95.86		4.14	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	24,859.03	5.76	24,152.54	5.89	706.49	3.28
	ร้อยละ	100.00		97.16		2.84	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	27,102.16	6.27	23,999.41	5.85	3,102.75	14.40
	ร้อยละ	100.00		88.55		11.45	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	130,753.21	30.27	127,901.32	31.16	2,851.89	13.23
	ร้อยละ	100.00		97.82		2.18	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	48,722.51	11.28	48,722.51	11.87	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
รวม	จำนวนเงิน	431,946.28	100.00	410,396.51	100.00	21,549.77	100.00
	ร้อยละ	100.00		95.01		4.99	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2549 พบว่า มีการให้สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืม รวมเป็นเงิน 431,946.28 ล้านบาท ซึ่งมีการให้สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชนสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 30.27 และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 27.07 นอกนั้นเป็นการปล่อยสินเชื่อในระดับต่ำ ได้แก่ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 19.35 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.28 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 6.27 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 5.76

มีบัญชีลูกหนี้ที่ไม่เป็นปกติ จำนวน 21,549.77 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.99 ของบัญชีลูกหนี้เงินให้กู้ยืมรวม แยกเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงถึงร้อยละ 53.04 รองลงมา คือ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 16.05 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 14.40 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน ร้อยละ 13.23 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 3.28 โดยสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นปกติทั้งหมด นับว่าไม่มีความเสี่ยง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์การจัดชั้นหนี้ของหนี้ไม่ปกติจำแนกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ.2549

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		ไม่ปกติ		กล่าวถึงเป็นพิเศษ		ต่ำกว่ามาตรฐาน		สงสัย		สงสัยจะสูญ < 2 ปี		สงสัยจะสูญ > 2 ปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	11,430.25	53.04	2,427.75	47.93	1,243.04	47.07	1,795.40	51.27	1,927.80	43.94	4,036.26	67.79
	ร้อยละ	100.00		21.24		10.87		15.71		16.87		35.31	
บุคคล	จำนวนเงิน	3,458.39	16.05	1,067.82	21.08	573.73	21.72	589.65	16.84	552.75	12.60	674.44	11.33
	ร้อยละ	100.00		30.88		16.59		17.05		15.98		19.50	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	706.49	3.28	-	-	-	-	-	-	706.49	16.10	-	-
	ร้อยละ	100.00		-		-		-		100.00		-	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	3,102.75	14.40	681.02	13.44	414.34	15.69	613.52	17.52	577.52	13.16	816.35	13.71
	ร้อยละ	100.00		21.95		13.36		19.77		18.61		26.31	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	2,851.89	13.23	889.11	17.55	409.90	15.52	503.36	14.37	622.78	14.20	426.74	7.17
	ร้อยละ	100.00		31.18		14.37		17.65		21.84		14.96	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
รวม	จำนวนเงิน	21,549.77	100.00	5,065.70	100.00	2,641.01	100.00	3,501.93	100.00	4,387.34	100.00	5,953.79	100.00
	ร้อยละ	100.00		23.51		12.25		16.25		20.36		27.63	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2549 จากการจัดชั้นหนี้ พบว่า ระดับการจัดชั้นหนี้สงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มีระดับสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 27.63 รองลงมา คือ หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 23.51 และหนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 20.36 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 16.25 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 12.25 ตามลำดับ

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีหนี้ไม่ปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.04 โดยเมื่อเรียงตามการจัดชั้นหนี้ พบว่า มีหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 67.79 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 51.27 หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ร้อยละ 47.93 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 47.07 และหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 43.94

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ไม่ปกติคิดเป็นร้อยละ 3.28 ซึ่งทั้งหมดจัดเป็นหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 1 ปี - 2 ปี และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นหนี้ปกติทั้งหมดไม่มีหนี้ไม่ปกติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้ในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แยกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ. 2550

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		เงินให้กู้ยืม		ปกติ		ไม่ปกติ	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	115,781.99	24.65	104,269.32	23.35	11,512.67	49.71
	ร้อยละ	100.00		90.06		9.94	
บุคคล	จำนวนเงิน	87,713.47	18.68	83,775.34	18.76	3,938.13	17.00
	ร้อยละ	100.00		95.51		4.49	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	24,321.51	5.18	22,938.53	5.14	1,382.98	5.97
	ร้อยละ	100.00		94.31		5.69	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	30,126.04	6.41	26,933.04	6.03	3,193.00	13.79
	ร้อยละ	100.00		89.40		10.60	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	160,464.48	34.17	157,330.25	35.24	3,134.23	13.53
	ร้อยละ	100.00		98.05		1.95	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	51,232.21	10.91	51,232.21	11.48	-	-
	ร้อยละ	100.00		100.00		-	
รวม	จำนวนเงิน	469,639.70	100.00	446,478.69	100.00	23,161.01	100.00
	ร้อยละ	100.00		95.07		4.93	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2550 พบว่า มีการให้สินเชื่อประเภทเงินให้กู้ยืม รวมเป็นเงิน 469,639.70 ล้านบาท ซึ่งมีการให้สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชนสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 34.17 และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 24.65 นอกนั้นเป็นการปล่อยสินเชื่อในระดับต่ำ ได้แก่ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 18.68 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 10.91 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 6.41 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 5.18

มีบัญชีลูกหนี้ที่ไม่เป็นปกติ จำนวน 23,161.01 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.93 ของบัญชีลูกหนี้เงินให้กู้ยืมรวม แยกเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสูงถึงร้อยละ 49.71 รองลงมา คือ สินเชื่อบุคคล ร้อยละ 17 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 13.79 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน ร้อยละ 13.53 และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่มีอัตราไม่ปกติเพียงร้อยละ 5.97 โดยสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นปกติทั้งหมด นับว่าไม่มีความเสี่ยง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์การจัดชั้นหนี้ของหนี้ไม่ปกติจำแนกตามประเภทของสินเชื่อในปี พ.ศ.2550

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ		ไม่ปกติ		กล่าวถึงเป็นพิเศษ		ต่ำกว่ามาตรฐาน		สงสัย		สงสัยจะสูญ < 2 ปี		สงสัยจะสูญ > 2 ปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
เพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวนเงิน	11,512.67	49.71	2,851.15	48.18	1,048.87	36.12	1,154.84	44.77	1,732.47	48.46	4,725.34	57.73
	ร้อยละ	100.00		24.76		9.11		10.03		15.05		41.05	
บุคคล	จำนวนเงิน	3,938.13	17.00	1,298.91	21.95	505.06	17.39	584.60	22.66	634.74	17.76	914.82	11.17
	ร้อยละ	100.00		32.98		12.83		14.84		16.12		23.23	
ธุรกิจขนาดใหญ่	จำนวนเงิน	1,382.98	5.97	-	-	676.49	23.30	-	-	-	-	706.49	8.63
	ร้อยละ	100.00		-		48.92		-		-		51.08	
ธุรกิจขนาดกลางและย่อม	จำนวนเงิน	3,193.00	13.79	752.73	12.72	279.37	9.62	359.42	13.94	674.62	18.87	1,126.86	13.77
	ร้อยละ	100.00		23.57		8.75		11.26		21.13		35.29	
เพื่อสังคมและชุมชน	จำนวนเงิน	3,134.23	13.53	1,014.69	17.15	393.95	13.57	480.53	18.63	532.92	14.91	712.14	8.70
	ร้อยละ	100.00		32.38		12.57		15.33		17.00		22.72	
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	จำนวนเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	-		-		-		-		-		-	
รวม	จำนวนเงิน	23,161.01	100.00	5,917.48	100.00	2,903.74	100.00	2,579.39	100.00	3,574.75	100.00	8,185.65	100.00
	ร้อยละ	100.00		25.55		12.54		11.14		15.43		35.34	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2550 จากการจัดชั้นหนี้ พบว่า ระดับการจัดชั้นหนี้สงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มีระดับสูงสุด โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 35.34 รองลงมา คือ หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 25.55 และหนี้ชั้นสงสัยจะสูญเกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 15.43 หนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 12.54 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 11.14 ตามลำดับ

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีหนี้ไม่ปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.71 โดยเมื่อเรียงตามการจัดชั้นหนี้ พบว่า มีหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 57.73 หนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 1 ปี - 2 ปี ร้อยละ 48.46 หนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ร้อยละ 48.18 หนี้ชั้นสงสัย ร้อยละ 44.77 และหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 36.12

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ไม่ปกติคิดเป็นร้อยละ 5.97 โดยจัดเป็นหนี้ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 23.30 และหนี้ชั้นสงสัยจะสูญ เกิน 2 ปี ร้อยละ 8.63 และสินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นหนี้ปกติทั้งหมดไม่มีหนี้ไม่ปกติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญระหว่างปี พ.ศ.2546-2550

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อรวม (1)	ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญรวม (2)	ร้อยละ (3) (2)x100 / (1)	เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (4)	ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (5)	ร้อยละ (6) (5)x100 / (4)
2546	286,035.97	8,720.07	3.05	87,725.49	5,457.41	6.22
2547	346,316.69	8,857.58	2.56	104,293.00	6,218.68	5.96
2548	377,462.99	11,624.51	3.08	111,414.92	7,376.61	6.62
2549	431,946.28	17,684.07	4.09	116,940.44	9,963.34	8.52
2550	469,638.70	24,083.50	5.13	115,780.99	12,800.57	11.06
รวม	1,1911,400.63	70,969.73		536,154.84	41,816.61	

ในระหว่างปี พ.ศ.2546-2550 ธนาคารออมสินมีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญรวมเป็นเงิน 70,969.73 ล้านบาท ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราสูงสุดในปี พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 5.13 เป็นเงิน 24,083.50 บาท รองลงมาในปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 4.09 ในปี พ.ศ.2548 คิดเป็นร้อยละ 3.08 ในปี พ.ศ.2547 คิดเป็นร้อยละ 2.56 และในปี พ.ศ. 2546 คิดเป็นร้อยละ 3.05

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญในระหว่างปี พ.ศ.2546-2550 เป็นเงินรวม 41,816.61 ล้านบาท ในอัตราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยมีอัตราสูงสุดในปี พ.ศ. 2550 คิดเป็นร้อยละ 11.06 เป็นเงิน 12,800.57 ล้านบาท รองลงมาในปี พ.ศ.2549 คิดเป็นร้อยละ 8.52 ในปี พ.ศ.2548 คิดเป็นร้อยละ 6.62 ในปี พ.ศ.2547 คิดเป็นร้อยละ 5.96 และในปี พ.ศ. 2546 คิดเป็นร้อยละ 6.22

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จำแนกตามประเภทการจัดชั้นหนี้ ในปี พ.ศ.2546

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการจัดชั้น	เงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ	เกณฑ์กระทรวงการคลัง		เกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย		มูลค่าที่ต้องตั้งตามเกณฑ์	มูลค่าในบัญชี
		มูลหนี้	ร้อยละ	มูลหนี้	ร้อยละ		
เงินให้สินเชื่อ							
จัดชั้นปกติ	274,078.49	262,694.14		11,384.35	1	113.84	
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	3,068.21	2,426.90		641.31	2	12.83	
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,474.98	1,351.47		123.51	20	24.70	
จัดชั้นสงสัย	1,420.59	1,248.93	50	171.66	50	710.30	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ							
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	1,387.94	1,139.20	75	248.74	100	1,103.14	
- เกิน 2 ปี	4,605.76	4,099.23	100	506.53	100	4,605.76	
	286,035.97	272,959.87		13,076.10		6,570.57	8,679.32
ดอกเบี้ยค้างรับ							
จัดชั้นปกติ-ต่ำกว่ามาตรฐาน	1,576.00	1,576.00		22.69		-	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ-เกิน 2 ปี	40.75	40.75	100	-		40.75	
	1,616.75	1,616.75		22.69		40.75	40.75
	287,652.72	274,576.62		13,098.79		6,611.32	8,720.07
เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย							
จัดชั้นปกติ	80,812.38	77,455.69		3,356.69	1	33.57	
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	1,480.44	1,171.00		309.44	2	6.19	
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	801.84	734.70		67.14	20	13.43	
จัดชั้นสงสัย	761.39	669.39	50	92.00	50	380.70	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ							
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	807.38	662.69	75	144.69	100	641.71	
- เกิน 2 ปี	3,062.06	2,725.30	100	336.76	100	3,062.06	
	87,725.49	83,418.76		4,306.73		4,137.66	5,457.41

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2546 จากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามประเภทการจัดชั้นหนี้ พบว่า เงินให้สินเชื่อรวม จำนวน 287,652.72 ล้านบาท โดยแยกการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญออกเป็นตามเกณฑ์กระทรวงการคลังและเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่ต้องตั้งตามเกณฑ์เป็นเงิน 6,611.32 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 8,720.07 ล้านบาท

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 87,725.49 ล้านบาท มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสงสัยจะสูญเป็นเงิน 4,137.66 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 5,457.41 ล้านบาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จำแนกตามประเภทการจัดชั้นหนี้ ในปี พ.ศ.2547

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการจัดชั้น	เงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ	เกณฑ์กระทรวงการคลัง		มูลค่าที่ต้องตั้งตามเกณฑ์	มูลค่าในบัญชี
		มูลหนี้	ร้อยละ		
เงินให้สินเชื่อ					
จัดชั้นปกติ	331,038.27	331,038.27			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	5,940.95	5,940.95			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,892.09	1,892.09			
จัดชั้นสงสัย	1,647.02	1,647.02	50	823.51	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	1,479.94	1,479.94	75	1,109.96	
- เกิน 2 ปี	4,318.42	4,318.42	100	4,318.42	
	346,316.69	346,316.69		6,251.89	8,857.58
ดอกเบี้ยค้างรับ					
จัดชั้นปกติ-ต่ำกว่ามาตรฐาน	1,706.21	1,706.21		-	-
	348,022.90	348,022.90		6,251.89	8,857.58
เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
จัดชั้นปกติ	94,744.47	94,744.47			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	3,447.46	3,447.46			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,031.95	1,031.95			
จัดชั้นสงสัย	930.19	930.19	50	465.10	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	858.97	858.97	75	644.23	
- เกิน 2 ปี	3,279.96	3,279.96	100	3,279.96	
	104,293.00	104,293.00		4,389.29	6,218.68

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2547 จากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามประเภทการจัดชั้นหนี้ พบว่า เงินให้สินเชื่อรวม จำนวน 348,022.90 ล้านบาท โดยตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์กระทรวงการคลัง เป็นเงิน 6,251.89 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 8,857.58 ล้านบาท

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 104,293 ล้านบาท มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสงสัยจะสูญ เป็นเงิน 4,389.29 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 6,218.68 ล้านบาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จำแนกตามประเภทการจัดชั้นหนี้ ในปี พ.ศ.2548

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการจัดชั้น	เงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ	เกณฑ์กระทรวงการคลัง		มูลค่าที่ต้องตั้งตามเกณฑ์	มูลค่าในบัญชี
		มูลหนี้	ร้อยละ		
เงินให้สินเชื่อ					
จัดชั้นปกติ	358,363.27	358,363.27			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	4,778.65	4,778.65			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	3,318.92	3,318.92			
จัดชั้นสงสัย	3,534.69	3,534.69	50	1,767.34	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	2,496.22	2,496.22	75	1,872.16	
- เกิน 2 ปี	4,971.24	4,971.24	100	4,971.24	
	377,462.99	377,462.99		8,610.74	11,624.51
ดอกเบี้ยค้างรับ					
จัดชั้นปกติ-ต่ำกว่ามาตรฐาน	1,871.53	1,871.53		-	-
	379,334.52	379,334.52		8,610.74	11,624.51
เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
จัดชั้นปกติ	100,828.99	100,828.99			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	2,460.73	2,460.73			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,489.34	1,489.34			
จัดชั้นสงสัย	1,633.52	1,633.52	50	816.76	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	1,419.81	1,419.81	75	1,064.86	
- เกิน 2 ปี	3,582.53	3,582.53	100	3,582.53	
	111,414.92	111,414.92		5,464.15	7,376.61

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2548 จากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามประเภทการจัดชั้นหนี้ พบว่า เงินให้สินเชื่อรวม จำนวน 379,334.52 ล้านบาท โดยตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์กระทรวงการคลัง เป็นเงิน 8,610.74 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 11,624.51 ล้านบาท

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 111,414.92 ล้านบาท มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสงสัยจะสูญเป็นเงิน 5,464.15 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 7,376.61 ล้านบาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จำแนกตามประเภทการจัดชั้นหนี้ ในปี พ.ศ.2549

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการจัดชั้น	เงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ	เกณฑ์กระทรวงการคลัง		มูลค่าที่ต้องตั้งตามเกณฑ์	มูลค่าในบัญชี
		มูลหนี้	ร้อยละ		
เงินให้สินเชื่อ					
จัดชั้นปกติ	410,396.51	410,396.51			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	5,065.70	5,065.70			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	2,641.01	2,641.01	20	528.20	
จัดชั้นสงสัย	3,501.93	3,501.93	50	1,750.97	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	4,387.34	4,387.34	100	4,387.34	
- เกิน 2 ปี	5,953.79	5,953.79	100	5,953.79	
	431,946.28	431,946.28		12,620.30	17,684.07
ดอกเบี้ยค้างรับ					
จัดชั้นปกติ-ต่ำกว่ามาตรฐาน	2,645.08	2,645.08		-	-
	434,591.36	434,591.36		12,620.30	17,684.07
เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
จัดชั้นปกติ	105,510.19	105,510.19			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	2,427.75	2,427.75			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,243.04	1,243.04	20	248.61	
จัดชั้นสงสัย	1,795.40	1,795.40	50	897.70	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	1,927.80	1,927.80	100	1,927.80	
- เกิน 2 ปี	4,036.26	4,036.26	100	4,036.26	
	116,940.44	116,940.44		7,110.37	9,963.34

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2549 จากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามประเภทการจัดชั้นหนี้ พบว่า เงินให้สินเชื่อรวม จำนวน 434,591.36 ล้านบาท โดยตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์กระทรวงการคลัง เป็นเงิน 12,620.30 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 17,684.07 ล้านบาท

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 116,940.44 ล้านบาท มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสงสัยจะสูญเป็นเงิน 7,110.37 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 9,963.34 ล้านบาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จำแนกตามประเภทการจัดชั้นหนี้ในปี พ.ศ.2550

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการจัดชั้น	เงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ	เกณฑ์กระทรวงการคลัง		มูลค่าที่ต้องตั้งตามเกณฑ์	มูลค่าในบัญชี
		มูลหนี้	ร้อยละ		
เงินให้สินเชื่อ					
จัดชั้นปกติ	446,478.69	446,478.69			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	5,917.48	5,917.48			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	2,902.74	2,902.74	20	580.55	
จัดชั้นสงสัย	2,579.39	2,579.39	50	1,289.70	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	3,574.75	3,574.75	100	3,574.75	
- เกิน 2 ปี	8,185.65	8,185.65	100	8,185.65	
	469,638.70	469,638.70		13,630.65	24,083.50
ดอกเบี้ยค้างรับ					
จัดชั้นปกติ-ต่ำกว่ามาตรฐาน	2,181.39	2,181.39		-	-
	471,820.09	471,820.09		13,630.65	24,083.50
เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
จัดชั้นปกติ	104,269.32	104,269.32			
จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	2,851.15	2,851.15			
จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	1,047.87	1,047.87	20	209.57	
จัดชั้นสงสัย	1,154.84	1,154.84	50	577.42	
จัดชั้นสงสัยจะสูญ					
- เกิน 1 ปี - 2 ปี	1,732.47	1,732.47	100	1,732.47	
- เกิน 2 ปี	4,725.34	4,725.34	100	4,725.34	
	115,780.99	115,780.99		7,244.80	12,800.57

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในปี พ.ศ.2550 จากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามประเภทการจัดชั้นหนี้ พบว่า เงินให้สินเชื่อรวม จำนวน 471,820.09 ล้านบาท โดยตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์กระทรวงการคลัง เป็นเงิน 13,630.65 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 24,083.50 ล้านบาท

สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 115,780.99 ล้านบาท มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสงสัยจะสูญเป็นเงิน 7,244.80 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าตามบัญชีเท่ากับ 12,800.57 ล้านบาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.2 การบริหารความเสี่ยง สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ภาค 7

จากข้อมูลแบบสอบถาม โดยการสอบถามไปยังผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาและบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ภาค 7 จำนวน 178 ราย ผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n = 178 ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	83	46.63
หญิง	95	53.37
2. อายุ		
21 – 30 ปี	25	14.05
31 – 40 ปี	96	53.93
41 – 50 ปี	46	25.84
51 – 60 ปี	11	6.18
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	8.43
ปริญญาตรี	125	70.22
ปริญญาโท	38	21.35
4. ตำแหน่งที่ทำในปัจจุบัน		
ผู้จัดการสาขา	40	22.47
ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา	40	22.47
พนักงานปฏิบัติการด้านสินเชื่อ	98	55.06

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 19 สรุปข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ด้านเพศ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.37 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.63

ด้านอายุ มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.84 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.05 และมีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.18

ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.22 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 21.35 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.43

ด้านตำแหน่งที่ทำในปัจจุบัน เป็นพนักงานปฏิบัติการด้านสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 55.06 และดำรงตำแหน่งผู้จัดการผู้จัดการและผู้ช่วยผู้จัดการสาขา เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 22.47

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ในการทำงานและประสบการณ์ในการทำงานด้านสินเชื่อกับธนาคารออมสิน

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประสบการณ์	ค่าเฉลี่ย
1. ประสบการณ์ในการทำงานกับธนาคารออมสิน	13.27
2. ประสบการณ์ในการทำงานด้านสินเชื่อกับธนาคารออมสิน	7.51

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานกับธนาคารออมสินโดยเฉลี่ย 13 ปี 3 เดือน 7 วัน และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านสินเชื่อกับธนาคารออมสินโดยเฉลี่ย 7 ปี 6 เดือน 4 วัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.2 ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงินไทย

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงินไทย	ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ (Character)			
1. การวิเคราะห์นิสัยใจคอของผู้ขอสินเชื่อ	178	-	178
1.1 คุณสมบัติและประวัติส่วนตัว เช่น อุปนิสัยทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว อายุ นิติภาวะ การค้า สังคม ความซื่อสัตย์ และชื่อเสียงส่วนตัว	(100.00)		(100.00)
1.2 คุณสมบัติเฉพาะด้าน เช่น หน้าที่การงาน ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ ความคิดความอ่าน และความรับผิดชอบด้านนิติกรรม	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อว่า มีความรับผิดชอบและความเต็มใจชำระหนี้ มากน้อยเพียงใด ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อหนี้สิน ความตรงต่อเวลาในการชำระหนี้ ความสม่ำเสมอในการชำระหนี้	178 (100.00)	-	178 (100.00)
ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)			
หมายถึง ความสามารถในการหารายได้เพื่อมาชำระหนี้	178	-	178
1. กรณีผู้ขอสินเชื่อเป็นบุคคล จะทำการพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อเป็นหลัก และวัตถุประสงค์ในการใช้เงินของผู้ขอสินเชื่อ	(100.00)		(100.00)
2. กรณีผู้ขอสินเชื่อเป็นนิติบุคคล จะพิจารณาจากงบการเงิน แผนการบริหารงาน การชำระเงินคืนโครงการ และวัตถุประสงค์ในการใช้เงินของผู้ขอสินเชื่อ	178 (100.00)	-	178 (100.00)
เงินทุน (Capital)			
หมายถึง ส่วนของทรัพย์สินที่มีเหนือกว่าหนี้สิน เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีที่คุณสมบัติและความสามารถในการชำระหนี้ผู้ขอสินเชื่อไม่ดีนัก	178 (100.00)	-	178 (100.00)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของ ธนาคารและสถาบันการเงินไทย	ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
หลักประกัน (Collateral) 1. การค้ำประกันการกู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิทธิการเช่า และพันธบัตร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. การค้ำประกันโดยบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ	178 (100.00)	-	178 (100.00)
สภาพทางเศรษฐกิจ (Conditions) หมายถึง สถานการณ์ภายใต้การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งเทคโนโลยี สังคม กฎหมาย การเมือง ภาษี การตลาด และเทคโนโลยีในการผลิต	178 (100.00)	-	178 (100.00)
ประเทศที่ติดต่อด้วย (Country) หมายถึง กรณีที่มีการติดต่อทางการค้าระหว่างประเทศ จะต้องพิจารณาถึงภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่ติดต่อ เพราะแนวความคิดและความรับผิดชอบอาจแตกต่างกัน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเอกสารและการปฏิบัติทางการค้า	178 (100.00)	-	178 (100.00)
ค่าเฉลี่ยรวม ร้อยละ	178 (100.00)	-	178 (100.00)

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงินไทย 6 ด้าน คือ คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ความสามารถในการชำระหนี้ เงินทุน หลักประกัน สภาพทางเศรษฐกิจ และประเทศที่ติดต่อด้วย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาสินเชื่อมีความรู้ความเข้าเป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน	ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
คุณสมบัติผู้ขอกู้			
1. มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. มีอาชีพและรายได้แน่นอน	178 (100.00)	-	178 (100.00)
วัตถุประสงค์ในการขอกู้			
1. ซื้อที่ดินเพื่อเตรียมปลูกสร้างอาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. ซื้อที่ดินพร้อมอาคารหรือห้องชุด	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3. ซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารในที่ดินนั้น	178 (100.00)	-	178 (100.00)
4. ซื้อที่ดินที่มีอาคารของตนเอง หรือคู่สมรสปลูกสร้างอยู่	178 (100.00)	-	178 (100.00)
5. เพื่อปลูกสร้างหรือต่อเติมซ่อมแซมอาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
6. เพื่อไถ่ถอนจำนองที่ดิน หรือห้องชุดของตนเองหรือคู่สมรสจากสถาบันการเงินอื่น	178 (100.00)	-	178 (100.00)
วงเงินกู้			
1. ไม่เกินร้อยละ 85 ของราคาประเมินที่ดินพร้อมอาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. ไม่เกินร้อยละ 70 ของราคาประเมินห้องชุด	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3. ไม่เกินร้อยละ 100 ของราคาประเมินอาคารที่ขอปลูกสร้างหรือต่อเติม	178 (100.00)	-	178 (100.00)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน	ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ระยะเวลาชำระเงินกู้			
1. ไม่เกิน 30 ปี และเมื่อรวมอายุผู้ขอกู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี	178 (100.00)	-	178 (100.00)
อัตราดอกเบี้ย			
1. อัตราดอกเบี้ยคงที่ ตามประกาศธนาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. อัตราดอกเบี้ยลอยตัว ตามประกาศธนาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
หลักประกันเงินกู้			
1. ที่ดิน	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. ที่ดินและอาคาร	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3. ห้องชุด	178 (100.00)	-	178 (100.00)
หลักฐานที่ใช้ในการขอกู้			
1. เอกสารหลักฐานของผู้ขอกู้ ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัว สำเนาใบสำคัญสมรส/ใบแสดงการหย่า/ใบมรณะบัตรคู่สมรส และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอกู้และคู่สมรส	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2. เอกสารแสดงรายได้			
2.1 กรณีข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท ได้แก่ หนังสือรับรองเงินเดือนผู้ขอกู้ สลิปเงินเดือน ใบเสียภาษีเงินได้ สำเนาบัญชีเงินฝากธนาคาร และหลักฐานรายได้อื่นๆ	178 (100.00)	-	178 (100.00)
2.2 กรณีประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการค้า บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น หนังสือรับรองการจดทะเบียน Statement บัญชีกระแสรายวัน สำเนาบัญชีเงินฝาก งบการเงิน และเอกสารแสดงที่มาของรายได้	178 (100.00)	-	178 (100.00)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน	ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
3. เอกสารแสดงหลักทรัพย์ค้ำประกัน ได้แก่ สำเนาโฉนดที่ดิน หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด แผนผังบริเวณที่ตั้งหลักทรัพย์ ใบให้เลขหมายประจำบ้าน/ห้องชุด สำเนาทะเบียนบ้านที่จะซื้อ/ต่อเติม	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3.1 กรณีการซื้อ ได้แก่ สำเนาสัญญาจะซื้อจะขาย ใบเสร็จรับเงินดาวน์ ราคาประเมินของกรมที่ดิน	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3.2 กรณีปลูกสร้างหรือต่อเติม ได้แก่ แบบแปลน/แผนผัง รายการซ่อมแซม ใบประเมินราคารายการซ่อมแซม สำเนาใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร/ต่อเติม/ซ่อมแซม สำเนาสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคาร/ต่อเติมซ่อมแซม	178 (100.00)	-	178 (100.00)
3.3 กรณีไถ่ถอนจำนอง ได้แก่ สำเนาสัญญากู้เงินและสัญญาจำนองต่อท้าย หนังสือรับรองยอดหนี้เงินกู้คงเหลือ ใบเสร็จรับเงินแสดงการผ่อนชำระหนี้ย้อนหลัง 6 เดือน และสำเนาทะเบียนบ้านที่ขอไถ่ถอนจำนอง	178 (100.00)	-	178 (100.00)
ค่าเฉลี่ยรวม ร้อยละ	178 (100.00)	-	178 (100.00)

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคารออมสินทั้ง 7 ด้าน คือ คุณสมบัติผู้ขอกู้ วัตถุประสงค์ในการขอกู้ วงเงินกู้ ระยะเวลาชำระเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย หลักประกันเงินกู้ และหลักฐานที่ใช้ในการขอกู้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาสินเชื่อมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกหนี้และการให้สินเชื่อเคหะ

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามลักษณะการขอสินเชื่อ

ลักษณะการขอสินเชื่อเคหะ	จำนวน	ร้อยละ
กู้เดี่ยว	78	43.82
กู้ร่วม	100	56.18
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่า การขอสินเชื่อเคหะของลูกหนี้ มีลักษณะเป็นการขอกู้ร่วม คิดเป็นร้อยละ 56.18 และเป็นการขอกู้เดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 43.82

ตารางที่ 24 แสดงการจัดลำดับของข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามการประกอบอาชีพ

อาชีพของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ	ลำดับที่
เจ้าหน้าที่ของรัฐ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจ	1
พนักงาน และลูกจ้างของบริษัทเอกชน	2
ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ	4
ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย	3
อื่นๆ โปรดระบุ ..... รับจ้างทั่วไป	5

จากตารางที่ 24 พบว่า ในการจัดเรียงลำดับอาชีพของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ มีผู้ประกอบอาชีพเจ้าหน้าที่ของรัฐและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ มากเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ลำดับที่ 2 ได้แก่ พนักงานและลูกจ้างของบริษัทเอกชน เป็นผู้ที่มีอาชีพที่มีรายได้แน่นอน ลำดับที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย ลำดับที่ 4 เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ และผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นลำดับสุดท้าย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 25 แสดงการจัดลำดับของข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามทุนจดทะเบียนของลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจ

ทุนจดทะเบียนของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ	ลำดับที่
ไม่จดทะเบียน และทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท	1
ทุนจดทะเบียน 1-5 ล้านบาท	2
ทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านบาท ขึ้นไป	3

จากตารางที่ 25 พบว่า ในการจัดเรียงลำดับตามทุนจดทะเบียนของกิจการลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจ กิจการที่ไม่ทำการจดทะเบียนและมีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท มีมากเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ประกอบการรายย่อย รองลงมา ได้แก่ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีทุนจดทะเบียน 1-5 ล้านบาท และลำดับที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านบาทขึ้นไป

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามข้อมูลลูกหนี้

ข้อมูลของลูกหนี้	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลูกหนี้สินเชื่อเคหะมีผู้ประกอบอาชีพที่ไม่เป็นหลักแหล่งบ้างหรือไม่ เช่น ผู้รับจ้างทั่วไป ร้านหาบเร่-แผงลอย รถเร่ขายสินค้าตามหมู่บ้าน-ตลาดนัด	34	19.10	144	80.90	178	100.00
2. ลูกหนี้สินเชื่อเคหะเป็นผู้มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่งบ้างหรือไม่ เช่น ย้ายที่อยู่เรื่อยๆ ตามแหล่งที่ประกอบอาชีพ	38	21.35	140	78.65	178	100.00
3. ลูกหนี้สินเชื่อเคหะเป็นผู้เคยมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ ก่อนการให้สินเชื่อเคหะบ้างหรือไม่	36	20.22	142	79.78	178	100.00

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 26 พบว่า ลูกหนี้สินเชื่อเคหะมีผู้ประกอบอาชีพที่ไม่เป็นหลักแหล่งเป็นจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.10 มีลูกหนี้ที่มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่งจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.35 และลูกหนี้ที่มีประวัติเดิมก่อนการให้สินเชื่อเป็นผู้เคยมีประวัติผิดนัดชำระหนี้เป็นจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.22 ซึ่งเป็นกลุ่มลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นหนี้ค้างชำระ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามแหล่งที่อยู่อาศัยก่อนการขอสินเชื่อ

แหล่งที่อยู่อาศัยก่อนการขอสินเชื่อเคหะ	จำนวน	ร้อยละ
มีบ้านเป็นของตนเองอยู่แล้ว	20	11.24
มีบ้านเป็นของคู่สมรสอยู่แล้ว	18	10.11
อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา หรือญาติ ทั้งของตนเองและของคู่สมรส	52	29.21
เช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย	44	24.72
อยู่บ้านพักข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสวัสดิการของกิจการ	44	24.72
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 27 พบว่า ก่อนการขอสินเชื่อเคหะ ลูกหนี้ได้อยู่อาศัยกับบิดา-มารดา หรือญาติ ทั้งของตนเองและของคู่สมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.21 รองลงมา เช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย และอยู่บ้านพักข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสวัสดิการของกิจการ เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 24.72 ลูกหนี้ที่มีบ้านเป็นของตนเองอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 11.24 และคู่สมรสของลูกหนี้มีบ้านเป็นของตนเองอยู่แล้วน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.11

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการอนุมัติสินเชื่อเคหะมากที่สุด

วัตถุประสงค์ในการอนุมัติสินเชื่อเคหะ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อที่ดินเพื่อเตรียมปลูกสร้างอาคาร	7	3.93
ซื้อที่ดินพร้อมอาคารหรือห้องชุด	60	33.71
ซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารในที่ดินนั้น	64	35.96
ซื้อที่ดินที่มีอาคารของตนเอง หรือคู่สมรสปลูกสร้างอยู่	1	0.56
เพื่อปลูกสร้างหรือต่อเติมซ่อมแซมอาคาร	46	25.84
เพื่อไถ่ถอนจำนองที่ดิน หรือห้องชุดของตนเอง หรือคู่สมรสจากสถาบันการเงินอื่น	-	-
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการอนุมัติสินเชื่อเคหะมากที่สุด ได้แก่ ซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารในที่ดินนั้น ร้อยละ 35.96 รองลงมา เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคารหรือห้องชุด ร้อยละ 33.71 เพื่อปลูกสร้าง หรือต่อเติมซ่อมแซมอาคาร ร้อยละ 25.84 ซื้อที่ดินเพื่อเตรียมปลูกสร้างอาคาร ร้อยละ 3.93 และซื้อที่ดินที่มีอาคารของตนเองหรือของคู่สมรสปลูกสร้างอยู่ ร้อยละ 0.56

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามหลักประกันที่ใช้ในการขอสินเชื่อเคหะมากที่สุด

หลักประกันในการขอสินเชื่อเคหะ	จำนวน	ร้อยละ
ที่ดิน	10	5.62
ที่ดินและอาคาร	167	93.82
ห้องชุด	1	0.56
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ จำแนกตามหลักประกันที่ใช้ในการขอสินเชื่อเคหะมากที่สุด ได้แก่ ที่ดินและอาคาร โดยคิดเป็นร้อยละ 93.82 รองลงมา ได้แก่ ที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 5.62 และน้อยที่สุด ได้แก่ ห้องชุด คิดเป็นร้อยละ 0.56

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามวงเงินให้กู้ของมูลค่าของหลักประกัน

วงเงินให้กู้ตามมูลค่าของหลักประกัน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าร้อยละ 50	1	0.56
ร้อยละ 51 – 60	2	1.12
ร้อยละ 61 – 70	6	3.37
ร้อยละ 71 – 80	124	69.67
มากกว่าร้อยละ 80	45	25.28
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ จำแนกตามวงเงินให้กู้ของมูลค่าของหลักประกัน การให้วงเงินกู้มากที่สุด ได้แก่ ร้อยละ 71-80 คิดเป็นร้อยละ 69.67 มากกว่าร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 25.28 ร้อยละ 61-70 คิดเป็นร้อยละ 3.37 ร้อยละ 51-60 คิดเป็นร้อยละ 1.12 และต่ำกว่าร้อยละ 50 คิดเป็นร้อยละ 0.56

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืนโดยเฉลี่ย

ระยะเวลาในการชำระคืนโดยเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-
6 – 10 ปี	2	1.12
11 – 15 ปี	8	4.49
16 – 20 ปี	49	27.53
21 – 25 ปี	86	48.32
26 – 30 ปี	33	18.54
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืนโดยเฉลี่ย โดยระยะเวลาในการให้ชำระคืนโดยเฉลี่ยมากที่สุด คือ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.32 ระยะเวลา 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.53 ระยะเวลา 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.54 ระยะเวลา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.49 และระยะเวลา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.12

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามวิธีการที่ใช้ในติดตามหนี้ค้างชำระที่ได้ผลมากที่สุด

วิธีการติดตามหนี้ค้างชำระ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งเอกสารทางบัญชี	-	-
สื่อสารทางโทรศัพท์	65	36.52
การใช้หนังสือเตือน	13	7.30
การส่งพนักงานออกไปพบลูกหนี้	91	51.12
การใช้วิธีทางกฎหมาย	9	5.06
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 32 พบว่า วิธีการส่งพนักงานออกไปพบลูกหนี้ เป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.12 รองลงมา คือ การสื่อสารทางโทรศัพท์ ร้อยละ 36.52 วิธีการ ใช้หนังสือเตือน และการใช้วิธีทางกฎหมาย ร้อยละ 7.30 และ 5.06 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามวิธีการที่ใช้ในการปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่มีปัญหามากที่สุด

วิธีการปรับโครงสร้างหนี้	จำนวน	ร้อยละ
โอนสินทรัพย์เพื่อชำระหนี้	3	1.69
โอนส่วนได้เสียในส่วนของเจ้าของเพื่อชำระหนี้	1	0.56
ลดอัตราดอกเบี้ยสำหรับอายุที่เหลือของหนี้เดิม	1	0.56
ขยายระยะเวลาการชำระหนี้	158	88.77
ลดยอดเงินต้นหรือเงินที่ต้องชำระคืน	13	7.30
ลดจำนวนดอกเบี้ยค้างชำระ	2	1.12
รวม	178	100.00

จากตารางที่ 33 พบว่า วิธีการที่ใช้ในการปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่มีปัญหามากที่สุด คือ การขยายระยะเวลาการชำระหนี้ ร้อยละ 88.77 รองลงมา คือ การลดยอดเงินต้นหรือเงินที่ต้องชำระคืน ร้อยละ 7.30 และวิธีการโอนสินทรัพย์เพื่อชำระหนี้ ร้อยละ 1.69

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสินเชื่อเคหะและแนวปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง

ตารางที่ 34 สรุปการแสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อเคหะ

ปัญหาในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อเคหะ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา
คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ (Character)	4.22	มากที่สุด
ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)	4.35	มากที่สุด
เงินทุน (Capital)	4.17	มาก
หลักประกัน (Collateral)	4.20	มาก
สภาพทางเศรษฐกิจ (Condition)	3.67	มาก
ประเทศที่ติดต่อด้วย (Country)	3.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 พบว่า ความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อเคหะ ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในด้านความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.35 และในด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.22

ให้ความสำคัญในระดับมาก ในด้านหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.20 เงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.17 และสภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.67

ให้ความสำคัญในด้านประเทศที่ติดต่อด้วย ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อเคหะ

ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ (Character)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. ลูกหนี้ประสบปัญหาครอบครัว	3.89	มาก	9
2. ลูกหนี้มีอุปนิสัยเหนียวหนี้ เกี่ยงการชำระหนี้	4.56	มากที่สุด	3
3. ลูกหนี้มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง	4.29	มากที่สุด	7
4. ลูกหนี้มีการศึกษาน้อย	3.18	ปานกลาง	11
5. ลูกหนี้มีอายุงานและประสบการณ์ในการทำงานน้อย	3.71	มาก	10
6. ลูกหนี้ไม่มีความรู้ในการบริหารธุรกิจดีพอ	4.03	มาก	8
7. ลูกหนี้ปกปิด/ไม่เปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริง	4.54	มากที่สุด	5
8. ลูกหนี้ไม่ตั้งใจที่จะชำระหนี้ เช่น มีเจตนาโกง	4.57	มากที่สุด	2
9. ลูกหนี้ไม่ให้ความสำคัญกับภาระหนี้ที่มีต่อธนาคาร	4.56	มากที่สุด	4
10. ลูกหนี้ไม่ตรงต่อเวลาและชำระหนี้ไม่สม่ำเสมอ	4.47	มากที่สุด	6
11. ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้	4.59	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.22	มากที่สุด	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 35 พบว่า ความสำคัญของปัญหาคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อเคหะ ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม 4.22 โดยให้ความสำคัญระดับมากที่สุด ในเรื่องลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ มีค่าเฉลี่ย 4.59 ลูกหนี้ไม่ตั้งใจที่จะชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.57 ลูกหนี้มีอุปนิสัยเหนียวหนี้ และลูกหนี้ไม่ให้ความสำคัญกับภาระหนี้ที่มีต่อธนาคาร มีค่าเฉลี่ย 4.56 เท่ากัน ลูกหนี้ปกปิดหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริง มีค่าเฉลี่ย 4.54 ลูกหนี้ไม่ตรงต่อเวลาและชำระหนี้ไม่สม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.47 และลูกหนี้มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง มีค่าเฉลี่ย 4.29

ให้ความสำคัญในระดับมาก ในเรื่อง ลูกหนี้ไม่มีความรู้ในการบริหารธุรกิจของตนดีพอ มีค่าเฉลี่ย 4.03 ลูกหนี้ประสบปัญหาครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 3.89 และลูกหนี้ที่มีอายุงานหรือมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.71

ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ในเรื่อง ลูกหนี้มีการศึกษาน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.18

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อเคหะ

ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. ลูกหนี้มีอาชีพการงานที่ไม่เป็นหลักแหล่ง	4.25	มากที่สุด	8
2. ลูกหนี้มีรายได้/เงินเดือนประจำไม่เพียงพอชำระหนี้	4.44	มากที่สุด	1
3. ลูกหนี้มีรายได้ลดลง	4.23	มากที่สุด	9
4. ลูกหนี้มีภาระหนี้อื่นอยู่มาก	4.42	มากที่สุด	2
5. ลูกหนี้มีเงินกู้นอกระบบ	4.34	มากที่สุด	7
6. ลูกหนี้ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์	4.37	มากที่สุด	4
7. ลูกหนี้กู้เงินแต่ไม่ได้ใช้เงิน	4.35	มากที่สุด	5
8. ธุรกิจของลูกหนี้ประสบปัญหา	4.35	มากที่สุด	6
9. ธุรกิจของลูกหนี้ประสบปัญหาทางการเงิน	4.38	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	มากที่สุด	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 36 พบว่า ความสำคัญของปัญหาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อเคหะ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.35 โดยให้ความสำคัญของปัญหามากที่สุดในทุกเรื่องคือ ลูกหนี้มีรายได้หรือเงินเดือนประจำไม่เพียงพอในการชำระหนี้ ภาระหนี้อื่นมาก ธุรกิจของลูกหนี้ประสบปัญหาทางการเงิน ลูกหนี้ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ ลูกหนี้กู้เงินแต่ไม่ได้ใช้เงิน ธุรกิจของลูกหนี้ประสบปัญหา ลูกหนี้มีหนี้เงินกู้นอกระบบ ลูกหนี้มีอาชีพการงานที่ไม่เป็นหลักแหล่ง และลูกหนี้มีรายได้ลดลง มีค่าเฉลี่ย 4.44 4.42 4.38 4.37 4.35 4.35 4.34 4.25 และ 4.23 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านเงินทุนของผู้ขอสินเชื่อเคหะที่ประกอบธุรกิจ

ปัญหาด้านเงินทุน (Capital)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. ปัญหาธุรกิจขาดสภาพคล่อง	4.47	มากที่สุด	1
2. ปัญหาธุรกิจขาดเงินทุนหมุนเวียน	4.41	มากที่สุด	2
3. ลูกหนี้มีส่วนร่วมทุนในการซื้อ/ปลูกสร้างน้อย	3.99	มาก	3
4. ปัญหาจำนวนสินทรัพย์ของผู้ขอกู้	3.80	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.17	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 37 พบว่า ความสำคัญของปัญหาด้านเงินทุนของผู้ขอสินเชื่อเคหะที่ประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.17 โดยให้ความสำคัญระดับมากที่สุดในเรื่องธุรกิจขาดสภาพคล่อง มีค่าเฉลี่ย 4.47 และธุรกิจขาดเงินทุนหมุนเวียน มีค่าเฉลี่ย 4.41

ให้ความสำคัญในระดับมาก ในเรื่อง ลูกหนี้มีส่วนร่วมทุนในการซื้อหรือปลูกสร้างน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.99 และปัญหาจำนวนสินทรัพย์ของผู้ขอกู้ มีค่าเฉลี่ย 3.80

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านหลักประกันของผู้ขอสินเชื่อเคหะ

ปัญหาด้านหลักประกัน (Collateral)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. หลักประกันมีปัญหา	4.23	มากที่สุด	3
2. หลักประกันไม่แข็งแรง	4.15	มาก	5
3. มูลค่าหลักประกันไม่คุ้มมูลหนี้	4.43	มากที่สุด	1
4. สภาพคล่องของหลักประกันลดลง / หลักประกันขาดสภาพคล่อง	4.33	มากที่สุด	2
5. หลักประกันเสื่อมสภาพเร็ว	4.18	มาก	4
6. หลักประกันมีภาระผูกพัน	4.08	มาก	6
7. หลักประกันไม่ใช่หลักทรัพย์ของลูกหนี้	4.00	มาก	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 38 พบว่า ความสำคัญของปัญหาหลักประกันของผู้ขอสินเชื่อเคหะให้ความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.20 โดยให้ความสำคัญระดับมากที่สุด ในเรื่อง มูลค่าหลักประกันไม่คุ้มมูลหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.43 สภาพคล่องของหลักประกันลดลงหรือหลักประกันขาดสภาพคล่อง มีค่าเฉลี่ย 4.33 และหลักประกันมีปัญหา มีค่าเฉลี่ย 4.23

ให้ความสำคัญในระดับมาก ในเรื่อง หลักประกันเสื่อมสภาพเร็ว มีค่าเฉลี่ย 4.18 หลักประกันไม่แข็งแรง มีค่าเฉลี่ย 4.15 หลักประกันมีภาระผูกพัน มีค่าเฉลี่ย 4.08 และหลักประกันไม่ใช่หลักทรัพย์ของลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.00

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ขอสินเชื่อเคหะ

ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ (Conditions)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจ	3.87	มาก	2
2. มีความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อย	3.48	มาก	5
3. มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล	3.46	มาก	6
4. ถูกจำกัดในการให้สินเชื่อ	3.77	มาก	3
5. ธุรกิจของลูกหนี้ประสบเหตุการณ์ไม่คาดคิด	3.56	มาก	4
6. ลูกหนี้ประสบปัญหาทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ	3.91	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 39 พบว่า ความสำคัญของปัญหาสภาพคล่องทางเศรษฐกิจของผู้ขอสินเชื่อเคหะ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.67 โดยให้ความสำคัญของปัญหาระดับมากในทุกเรื่องคือ ลูกหนี้ประสบปัญหาทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.91 ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.87 การถูกจำกัดในการให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ธุรกิจของลูกหนี้ประสบเหตุการณ์ไม่คาดคิด มีค่าเฉลี่ย 3.56 การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อย มีค่าเฉลี่ย 3.48 และมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.46

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหา ด้านประเทศที่ติดต่อด้วยของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ

ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย (Country)	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญในการพิจารณา	อันดับ
1. ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากภายนอกประเทศ	3.35	ปานกลาง	3
2. เกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดกับประเทศคู่ค้า	3.35	ปานกลาง	4
3. ประเทศคู่ค้ามีปัญหาด้านการเมืองและสังคม	3.40	ปานกลาง	1
4. ประเทศคู่ค้ามีปัญหาด้านเทคโนโลยีและการผลิต	3.38	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.37	ปานกลาง	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 40 พบว่า ความสำคัญของปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.37 โดยให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลางในทุกเรื่องคือ ประเทศคู่ค้ามีปัญหาด้านการเมืองและสังคม ประเทศคู่ค้ามีปัญหาด้านเทคโนโลยีและการผลิต ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากภายนอกประเทศ และจากการเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดกับประเทศคู่ค้า มีค่าเฉลี่ย 3.40 3.38 3.35 และ 3.35 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามประเภทการกู้

ประเภทของปัญหา	ประเภทการกู้		ค่าเฉลี่ยรวม
	กู้เดี่ยว	กู้ร่วม	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.18 มาก	4.26 มากที่สุด	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.34 มากที่สุด	4.36 มากที่สุด	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.15 มาก	4.19 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.18 มาก	4.22 มากที่สุด	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.64 มาก	3.70 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.35 ปานกลาง	3.39 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.97 มาก	4.02 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 41 พบว่า การกู้ร่วมมีระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหามากกว่าการกู้เดี่ยว การกู้ร่วมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.02 และการกู้เดี่ยวมีค่าเฉลี่ยรวม 3.97 โดยการกู้ทั้ง 2 ประเภทมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

การกู้ร่วมให้ความสำคัญ ในเรื่อง ปัญหาความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.36 ด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.26 และด้านหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.22

การกู้เดี่ยวให้ความสำคัญในเรื่อง ปัญหาความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.34 ด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ และด้านหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.18 เท่ากัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 42 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามอาชีพของลูกหนี้

ประเภทของปัญหา	อาชีพของลูกหนี้					ค่าเฉลี่ยรวม
	รับราชการรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	วิชาชีพเฉพาะ	ธุรกิจค้าขาย	รับจ้างทั่วไป	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.30 มากที่สุด	4.26 มากที่สุด	3.83 มาก	4.43 มากที่สุด	4.30 มากที่สุด	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.51 มากที่สุด	4.38 มากที่สุด	4.27 มากที่สุด	4.65 มากที่สุด	3.95 มาก	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.34 มากที่สุด	4.12 มาก	4.17 มาก	4.32 มากที่สุด	3.90 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.28 มากที่สุด	4.17 มาก	4.15 มาก	4.12 มาก	4.28 มากที่สุด	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.63 มาก	3.75 มาก	3.72 มาก	3.79 มาก	3.47 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.34 ปานกลาง	3.46 มาก	3.37 ปานกลาง	3.57 มาก	3.12 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.07 มาก	4.02 มาก	3.92 ปานกลาง	4.15 มาก	3.84 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 42 พบว่า อาชีพประกอบธุรกิจและค้าขายมีระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.15 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.07 พนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.02 และอาชีพรับจ้างทั่วไป มีค่าเฉลี่ยรวม 3.84 มีความสำคัญระดับมาก และอาชีพที่มีความสำคัญระดับปานกลางคือ ผู้มีอาชีพวิชาชีพเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.92

อาชีพประกอบธุรกิจมีปัญหาในเรื่อง ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.65 คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.43 ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.32 ด้านหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.12 สำหรับสภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.79 และในด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.57 มีความสำคัญมากกว่าอาชีพอื่น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามทุนจดทะเบียนธุรกิจ

ประเภทของปัญหา	ทุนจดทะเบียนธุรกิจ			ค่าเฉลี่ยรวม
	ไม่จดทะเบียนและทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท	ทุนจดทะเบียน 1-5 ล้านบาท	ทุนจดทะเบียน > 5 ล้านบาท	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.29 มากที่สุด	4.22 มากที่สุด	4.15 มาก	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.52 มากที่สุด	4.32 มากที่สุด	4.21 มากที่สุด	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.26 มากที่สุด	4.14 มาก	4.12 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.34 มากที่สุด	4.15 มาก	4.12 มาก	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.74 มาก	3.73 มาก	3.54 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.67 มาก	3.52 มาก	2.92 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.14 มาก	4.01 มาก	3.84 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 43 พบว่า กิจการที่ไม่จดทะเบียนและมีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยรวม 4.14 มีความสำคัญในระดับมาก รองลงมาคือ กิจการที่มีทุนจดทะเบียน 1-5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยรวม 4.01 และกิจการที่มีทุนจดทะเบียน 3.84

กิจการที่ไม่จดทะเบียนและมีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท โดยให้ความสำคัญในเรื่อง ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.52 คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.29 หลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.34 เงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.26 สภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.74 และด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.67 ซึ่งทุกด้านมีค่าเฉลี่ยมากกว่าธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 44 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามลักษณะการประกอบอาชีพ

ประเภทของปัญหา	ลักษณะการประกอบอาชีพ		ค่าเฉลี่ยรวม
	ไม่เป็นหลักแหล่ง	เป็นหลักแหล่ง	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.26 มากที่สุด	4.18 มาก	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.36 มากที่สุด	4.34 มากที่สุด	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.19 มาก	4.15 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.23 มากที่สุด	4.17 มาก	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.71 มาก	3.63 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.38 ปานกลาง	3.36 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.02 มาก	3.98 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 44 พบว่า ลูกหนี้ประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่งมีระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหามากกว่าลูกหนี้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง ค่าเฉลี่ยปัญหาโดยรวม 4.02 อยู่ในระดับมาก

ลูกหนี้ประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่งให้ความสำคัญ ในเรื่อง ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.36 คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.26 หลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.19 สภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.71 และด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.38 ซึ่งปัญหาทุกด้านมีค่าเฉลี่ยมากกว่าลูกหนี้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 45 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ประเภทของปัญหา	ลักษณะที่อยู่อาศัย		ค่าเฉลี่ยรวม
	ไม่เป็นหลักแหล่ง	เป็นหลักแหล่ง	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.37 มากที่สุด	4.07 มาก	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.53 มากที่สุด	4.17 มาก	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.36 มากที่สุด	3.98 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.32 มากที่สุด	4.09 มาก	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.73 มาก	3.61 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.42 มาก	3.32 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12 มาก	3.87 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 45 พบว่า ลูกหนี้ที่มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่งมีระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหามากกว่าลูกหนี้ที่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีค่าเฉลี่ยปัญหารวม 4.12 อยู่ในระดับมาก

ลูกหนี้ที่มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่งให้ความสำคัญ ในเรื่อง ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.53 คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.36 หลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.32 สภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.73 และด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.42 ซึ่งปัญหาทุกด้านมีค่าเฉลี่ยมากกว่าลูกหนี้ที่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 46 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหาในการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้สินเชื่อเคหะ จำแนกตามลักษณะการชำระหนี้

ประเภทของปัญหา	ลักษณะการชำระหนี้		ค่าเฉลี่ยรวม
	มีประวัติผิดนัด	ไม่มีประวัติผิดนัด	
ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ	4.24 มากที่สุด	4.20 มาก	4.22 มากที่สุด
ปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้	4.42 มากที่สุด	4.28 มากที่สุด	4.35 มากที่สุด
ปัญหาด้านเงินทุน	4.26 มากที่สุด	4.08 มาก	4.17 มาก
ปัญหาด้านหลักประกัน	4.24 มากที่สุด	4.16 มาก	4.20 มาก
ปัญหาด้านสภาพทางเศรษฐกิจ	3.69 มาก	3.65 มาก	3.67 มาก
ปัญหาด้านประเทศที่ติดต่อด้วย	3.39 ปานกลาง	3.35 ปานกลาง	3.37 ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04 มาก	3.95 มาก	4.00 มาก

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 46 พบว่า ลูกหนี้ที่เคยมีประวัติผิดนัดชำระหนี้มีระดับความสำคัญในการพิจารณาปัญหามากกว่าลูกหนี้ที่ไม่เคยมีปัญหาผิดนัดชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ยปัญหารวม 4.04 อยู่ในระดับมาก

ลูกหนี้ที่เคยมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ให้ความสำคัญ ในเรื่อง ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.26 คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ และหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 4.24 เท่ากัน สภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.69 และด้านประเทศที่ติดต่อด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.39 ซึ่งปัญหาทุกด้านมีค่าเฉลี่ยมากกว่าลูกหนี้ที่ไม่เคยมีปัญหาผิดนัดชำระหนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของปัญหาในการให้สินเชื่อเคหะ

ปัญหาในการให้สินเชื่อเคหะ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรุนแรง	อันดับ
1. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการพิจารณาสินเชื่อมีจุดอ่อน และข้อบกพร่อง	3.64	มาก	11
2. พนักงานไม่เข้าใจนโยบายสินเชื่อของธนาคาร	3.59	มาก	12
3. ไม่มีคู่มือ/ขั้นตอนในการให้สินเชื่อที่ชัดเจน	3.79	มาก	5
4. พนักงานขาดประสบการณ์	3.90	มาก	2
5. ขั้นตอนการพิจารณาให้สินเชื่อยุ่งยากและซับซ้อน	3.72	มาก	8
6. ข้อมูลสินเชื่อที่ผิดพลาด	3.89	มาก	3
7. เกิดข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.53	มาก	14
8. ขาดความเป็นกลางในการอนุมัติสินเชื่อ	3.39	ปานกลาง	17
9. พนักงานมีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอ	3.77	มาก	6
10. พนักงานมีการหมุนเวียนงาน/โยกย้ายบ่อย	3.72	มาก	9
11. เกิดความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ	3.76	มาก	7
12. จัดวงเงินให้สินเชื่อไม่เหมาะสม	3.54	มาก	13
13. ให้สินเชื่อไม่ตรงวัตถุประสงค์ของลูกหนี้	3.37	ปานกลาง	19
14. พนักงานไม่สามารถเจรจาต่อรองกับลูกหนี้ได้ดี	3.51	มาก	15
15. ไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน	3.72	มาก	10
16. พนักงานขาดความรับผิดชอบ	3.15	ปานกลาง	21
17. พนักงานในองค์กรทุจริต	2.82	ปานกลาง	22
18. ไม่มีการควบคุมมาตรฐานในการให้สินเชื่อ	3.39	ปานกลาง	18
19. ไม่มีการสอบทานสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติแล้ว	3.30	ปานกลาง	20
20. ขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ	3.48	มาก	16
21. ไม่มีระบบการควบคุมและติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ	3.84	มาก	4
22. ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยตรง	4.08	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 47 พบว่า ความรุนแรงของปัญหาในการให้สินเชื่อเคหะ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.58 อยู่ในระดับมาก โดยให้ความรุนแรงในระดับมาก ในเรื่อง ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 4.08 พนักงานขาดประสบการณ์ในการให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.90 การได้รับข้อมูลสินเชื่อที่ผิดพลาด มีค่าเฉลี่ย 3.89 ไม่มีระบบควบคุมและติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.84 ไม่มีคู่มือหรือขั้นตอนในการให้สินเชื่อที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.79 มีพนักงานเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.77 เกิดความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.76 ปัญหาการพิจารณาให้สินเชื่อที่มีขั้นตอนยุ่งยากและซับซ้อน พนักงานมีการหมุนเวียนงานหรือโยกย้ายบ่อย ไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน มีค่าเฉลี่ย 3.72 เท่ากัน ระเบียบ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาสินเชื่อมีจุดอ่อนและข้อบกพร่อง มีค่าเฉลี่ย 3.64 พนักงานไม่เข้าใจนโยบายสินเชื่อของธนาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.59 การจัดวงเงินให้สินเชื่อไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.54 ปัญหาเกิดข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติงานของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย 3.53 พนักงานไม่สามารถเจรจาต่อรองกับลูกหนี้ได้ดี มีค่าเฉลี่ย 3.51 และการขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.48

ให้ความรุนแรงในระดับปานกลาง ในเรื่อง ปัญหาการขาดความเป็นกลางในการอนุมัติสินเชื่อ และไม่มีการควบคุมมาตรฐานในการให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.39 เท่ากัน การให้สินเชื่อไม่ตรงวัตถุประสงค์ของลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.37 ไม่มีการสอบทานสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติแล้ว มีค่าเฉลี่ย 3.30 พนักงานขาดความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.15 และปัญหาพนักงานในองค์กรทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.82

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 48 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของวิธีการลดความเสี่ยงสินเชื่อเคหะ

วิธีการลดความเสี่ยงสินเชื่อเคหะ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ	อันดับ
1. มีการปรับปรุงระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการพิจารณาสินเชื่อให้เข้ากับยุคสมัย	4.01	มาก	15
2. มีการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน	3.99	มาก	16
3. มีการจัดทำคู่มือ/ขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	4.03	มาก	14
4. มีการวิเคราะห์สินเชื่อที่มีระเบียบแบบแผน	4.11	มาก	8
5. มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการวิเคราะห์สินเชื่อ	4.25	มากที่สุด	1
6. มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นการพัฒนาบุคลากร	4.16	มาก	5
7. มีการเพิ่มจำนวนพนักงานให้สินเชื่อ	3.80	มาก	18
8. มีการจัดวงเงินสินเชื่อที่เหมาะสม	3.83	มาก	17
9. มีการให้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ของลูกหนี้	4.04	มาก	11
10. พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ	4.21	มากที่สุด	3
11. เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านสินเชื่ออย่างสร้างสรรค์	4.04	มาก	12
12. มีความยุติธรรมในการพิจารณาสินเชื่อ	4.04	มาก	13
13. มาตรฐานสินเชื่อสำคัญกว่าการขยายตัวของสินเชื่อ	4.24	มากที่สุด	2
14. มีการสอบทานสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติแล้ว	4.15	มาก	6
15. มีกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ	4.12	มาก	7
16. มีระบบการควบคุมและติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ	4.19	มาก	4
17. มีการปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้	4.09	มาก	9
18. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยตรง	4.09	มาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 48 พบว่า วิธีการช่วยลดความเสี่ยงสินเชื่อเคหะ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.08 อยู่ในระดับมาก โดยวิธีการลดความเสี่ยงที่สำคัญมากที่สุด คือ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการวิเคราะห์สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.25 มาตรฐานสินเชื่อสำคัญกว่าการขยายตัวของสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.24 พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.21

ให้ความสำคัญในระดับมาก สำหรับวิธีที่เหลือคือ การมีระบบควบคุมและติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.19 การฝึกอบรมให้แก่พนักงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.16 การสอบทานสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติแล้ว มีค่าเฉลี่ย 4.15 การจัดให้มีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.12 การวิเคราะห์สินเชื่อที่มีระเบียบแบบแผน มีค่าเฉลี่ย 4.11 การปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่มีปัญหา และการมีหน่วยงานรับผิดชอบในการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 4.09 เท่ากัน มีการให้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ของลูกหนี้ การเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านสินเชื่ออย่างสร้างสรรค์ และความยุติธรรมในการพิจารณาสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.04 เท่ากัน การจัดทำคู่มือและขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.03 การปรับปรุงระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการพิจารณาสินเชื่อที่เข้ากับยุคสมัย มีค่าเฉลี่ย 4.01 การกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.99 การจัดวงเงินสินเชื่อที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.83 และการเพิ่มจำนวนพนักงานให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.80

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 49 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของปัญหาการติดตามแก้ไขหนี้ค้างชำระของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ

ปัญหาการติดตามแก้ไขหนี้ค้างชำระ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรุนแรง	อันดับ
1. ลูกหนี้ไม่ยอมชำระหนี้	3.96	มาก	4
2. ลูกหนี้มีเจตนาโกง	3.58	มาก	9
3. ลูกหนี้ไม่สนใจในการแก้ไขหนี้ ไม่ขอคำแนะนำจากธนาคาร	3.82	มาก	5
4. ลูกหนี้ไม่บอกสาเหตุและปัญหาที่แท้จริง	3.81	มาก	6
5. ลูกหนี้ยังไม่ทราบแหล่งเงินที่จะนำมาชำระหนี้ได้	3.77	มาก	7
6. ลูกหนี้รอแหล่งเงินเพื่อมาชำระหนี้	3.59	มาก	8
7. ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไหนี้	3.97	มาก	3
8. ลูกหนี้ไม่คิดว่าธนาคารจะดำเนินคดีจริง	4.15	มาก	1
9. ลูกหนี้ปรานอมหนี้แต่ไม่มาชำระหนี้ตามกำหนด	4.06	มาก	2
10. ลูกหนี้ต้องการละทิ้งหลักประกัน	3.42	มาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	มาก	

* 4.21-5.00 มากที่สุด 3.41-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย 1.00-1.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 49 พบว่า ปัญหาการติดตามแก้ไขหนี้ค้างชำระของลูกหนี้สินเชื่อเคหะ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.81 โดยระดับความความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับมากในทุกเรื่องคือ ปัญหาลูกหนี้ไม่คิดว่าธนาคารจะดำเนินคดีจริง มีค่าเฉลี่ย 4.15 ลูกหนี้ปรานอมหนี้แต่ไม่มาชำระหนี้ตามกำหนด มีค่าเฉลี่ย 4.06 ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไหนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.97 ลูกหนี้ไม่ยอมชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.96 ลูกหนี้ไม่สนใจแก้ไขหนี้หรือไม่ขอคำแนะนำจากธนาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.82 ลูกหนี้ไม่บอกสาเหตุและปัญหาที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย 3.81 ลูกหนี้ยังไม่ทราบถึงแหล่งเงินที่จะนำมาชำระหนี้ได้ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ลูกหนี้รอแหล่งเงินเพื่อมาชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.59 ลูกหนี้มีเจตนาโกง มีค่าเฉลี่ย 3.58 และลูกหนี้ต้องการละทิ้งหลักประกัน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved